

alle Partier, at der skal ydes mere til Pensionisterne, vil det være ret vanskeligt for en Finansminister at modsætte sig Kravet, ikke mindst naar hans eget Parti ogsaa er i Ryggen paa Pensionisterne — og i en vis Forstand ogsaa i Ryggen paa Finansministeren.

Brorsen: Da jeg maaske ikke bliver Medlem af det Udvalg, der faar med denne Sags Behandling at gøre, vil jeg stille det Spørgsmaal til Finansministeren, om han er villig til at skaffe mig oplyst, hvad en Dyrtidslov vil koste, ved hvilken der ydes ugifte 600 Kr. og gifte 900 Kr. plus 100 Kr. for hvert Barn under 18 Aar. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kunde have sin Betydning — i hvert Fald har det stor Interesse for mig — at faa at vide, hvad en saadan Dyrtidslov vil koste, hvorved jeg maaske ogsaa i højere Grad, end da jeg sidst talte, vilde blive i Stand til at forklare den højtærede Minister mit Standpunkt.

Fraenkel: Det er ikke et rigtigt Ræsonnement, den højtærede Finansminister anvender, naar han siger, at Pensionisterne skal ikke leve af Pensionen, men en Embedsmand skal leve af sin Lønning. Saadan kan man ikke drage Skellet, thi Pensionisten maa jo ogsaa gøre en Beregning. Han maa f. Eks. sige: Jeg regner, at jeg skal leve halvt af min Pension og halvt af min Livsforsikring eller anden Understøttelse eller Arbejde, hvad han nu har. Men naar nu denne Halvdel synker i den Grad, som Tilfældet er for Øjeblikket, maa man dog komme de Folk til Hjælp. Desuden maa man gøre det ud fra det almindelige Synspunkt, som vi ellers gør gældende i Sag efter Sag, at de, der lider haardest, har mest Hjælp behov.

Maa jeg med Hensyn til den Protest, jeg gjorde før, sige, at jeg har protesteret indentings og udenTINGS, og man bliver selvfølgelig til sidst ked af at protestere, navnlig naar ens Protester ikke tages til Følge. Der skulde for øvrigt ikke behøves nogen Protest, thi ikke alene Forretningsordenen, men almindelig sund Sans siger, at man kan ikke bearbejde vigtige Lovforslag, som man faar forelagt den ene Dag, den næste. Jeg havde i Gaar en Arbejdsdag i et Køre fra Kl. 9 Morgen til Kl. 6¹/₂, derefter spiste jeg til Middag og havde endnu et Par Timers Arbejde, og saa gad jeg virkelig ikke give mig til at læse Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Paa Finansloven fastsættes der aarlige Understøttelser af 200 og 300 Kr. — vi havde i lang Tid kun Understøttelser paa 200 Kr., men saa gik vi over til Understøttelser paa 300 Kr. Jeg henviser til disse Understøttelser og siger, at naar den danske Rigsdag har vedtaget saadanne Aar efter Aar, og Regeringen nu foreslaar, at disse Understøttelser forøges til det dobbelte, saa er det ikke et Forslag, som man skal kalde lurvet eller ubegrundet, men man maa mene, synes jeg, ogsaa fra Rigsdagens Side, at man her har strakt sig saa vidt, som det er passende, overfor de paagældende.

Hr. Fraenkel klager over, at han ikke har kunnet sætte sig ind i Lovforslaget. Det er mærkeligt, at det altid er konservative Folk, der klager herover, de maa have vanskeligere ved at nemme end Medlemmerne af de øvrige Partier, som altsaa hurtigere kan komme i Kast med dem. Det ærede Medlem bemærkede, at Pensionisterne efter hans Mening først vilde faa udbetalt deres Tillæg efter 7 Maaneders Forløb, men dette Forslag hedder Forslag til Lov om Dyrtidstillæg for Aaret 1919 m. m., altsaa Kalenderaaret, og skønt det har været vanskeligt for det ærede Medlem, eftersom han nu har beskrevet sin Arbejdsdag — saadanne personlige Oplysninger er jo altid interessante for andre ærede Medlemmer —, maa jeg dog sige, at Titelen havde det maaske ikke været saa vanskeligt for det ærede Medlem at kapere, og i Titelen ligger altsaa, at Tillæget gælder for Aaret 1919, regnet fra den 1. Januar.

Fraenkel: Det er en Selvfølge, at jeg ikke prætenderer at være i Besiddelse af en Begavelse som den højtærede Finansministers eller overhovedet som noget radikalt Medlem af Tinget. Det er jo noget, som slet ikke behøver at bemærkes her, for det er givet. Men jeg har nu altsaa af den Grund, jeg oplyste — en Oplysning, jeg gav, fordi der var Anledning til at give den —, ikke beskæftiget mig med dette Lovforslag. Jeg kunde ikke gøre det, og jeg havde ingen Forpligtelse til at gøre det, idet jeg har Ret til at forlange Lovforslagene i mine Hænder to Dage, inden de skal til Debat. Nu glæder det mig at høre, at Forvekslingen er klaret i Pensionisternes Favør. Forvekslingen var da i øvrigt ikke saa forbavsende, thi Aaret 1919 kan jo være Fi-